

NOTA DE PREMSA

El somni eròtic

Centre d'Art la Panera. Planta 1

Del 26 d'octubre al 23 de desembre

LLOC: Centre d'Art la Panera. Pl. de la Panera, 2 25002 Lleida

HORARI: De dimarts a dissabte, de 10 a 14h i de 16 a 20h. Diumenges i festius de 10 a 14h.

Dilluns tancat

COMISSÀRIA: Glòria Picazo

Visites comentades per al públic en general: De dimarts a divendres de 10 a 13h i de 16 a 19h. Dissabtes a les 12 i a les 18h. Diumenges a les 12h

Entrada Lliure

Carla Van de Putelaar, *Kippenvel*, 2001

PRESENTACIÓ

“En la pervesión (...) no hay “zonas erógenas” (...): es la intermitencia, como el psicoanálisis tan certeramente ha afirmado, lo que resulta erótico: la intermitencia del destello de la piel (...) entre dos bordes (...) la camisa de cuello abierto, el guante y la manga (...) es este destello lo que reduce, o más bien: la puesta en escena de una aparición-en-tanto-que-desaparición”.

Roland Barthes: *El Placer del texto*, 1974

Aquesta exposició pretén posar de manifest l'íntima relació que existeix entre l'experiència onírica i la pulsio eròtica, movent-se entre l'implícit i l'explícit, defugint opcions excessivament evidents i optant pel suggeriment com a estratègia comunicativa. Així mateix, la mostra presenta les diferents opcions sexuals a través de les quals es manifesta lliurement l'individu en la societat actual. Els artistes seleccionats exploren diferents formes de representar l'erotisme, la qual cosa es concreta en opcions estètiques diferents, però també segons la particular manera d'entendre la sexualitat per part de cadascun.

ARTISTES

Joan Morey

Mallorca, 1972

A partir de la creació d'una suposada firma de moda: *STP_Soy Tu Puta*, Joan Morey ha donat cobertura a tot un sistema de producció ficcional que des de la multidisciplinarietat indaga en el món de l'art, la moda i la sexualitat. El seu mètode de treball, conceptualització i formalització trenca les fronteres d'aquests tres móns: introdueix l'art a la moda i viceversa i aborda la sexualitat des d'un posicionament combatiu que defensa l'ambigüitat i la pluralitat de gèneres.

D'una banda, a la sèrie fotogràfica *Surmenage par STP*, diferents individus, hieràtics i distants, s'amaguen i es dissolen en una atmosfera inquietant i lúgubre, que mostra unes escenes en les que intuïm s'esta desenvolupant una actuació en viu. Per altra banda, a *Personal Matters par STP*, la presentació d'una falsa col·lecció de moda convoca i desvetlla aquells anhels ocults i inconfessables que els nostre subconscient reprimeix i manté en latència.

Juan Luis Moraza

Vitòria, 1960

Els múltiples talons que conformen el treball de Moraza li serveixen per abordar el tema de l'erotisme, quelcom que des de temps immemorials ha vertebrat totes les cultures del món. Tanmateix, Moraza detecta que en el món occidental l'erotisme, la plasmació del plaer, la sensualitat i la sexualitat han experimentat un major desenvolupament, quan es tractava d'un període històric marcat per profundes crisis ideològiques, per exemple: el període hel·lenístic a Grècia, el Manierisme a Itàlia i el Barroc al conjunt d'Europa.

El moment actual tornaria a ser un exemple de declivi històric, preeminència d'incerteses i absència de veritats absolutes, d'aquí que sigui necessari recuperar el poder seductor de l'erotisme en tant que refugi i consol de masses i expressió del poder.

Carla van de Puttelaar

Zaandam, Holanda, 1967

Les fotografies de Carla van de Puttelaar són a la vegada íntimes i distants. Mostra una especial predilecció pel fragment, per fixar la seva mirada en determinades parts del cos nu o cobert amb lleugeres vestimentes. Atenta al detall fa visibles marques tan imperceptibles i subtils com les que deixa la llenceria en les superfícies nues, parlant-nos d'aquesta manera de sensualitat, però també de vulnerabilitat. Els seus cossos són pàlids, de porcellana, des del moment que evoquen una atmosfera freda que gravita entre la sexualitat i l'erotisme.

Robert Mapplethorpe

Floral Park, Nova York, 1946 – Boston, 1989

Les seves fotografies són un exemple de passió pel cos humà i un intent constant de mostrar-lo de la manera més perfecta possible. Una perfecció que té les seves arrels en l'antiguitat clàssica, però que, tanmateix, Mapplethorpe ha sabut transformar i actualitzar a través del mitjà fotogràfic i el tractament de temes tan controvertits com l'erotisme, el sexe i l'homosexualitat. Les fotografies que aquí es presenten pertanyen al *Black Book* (Llibre negre) que fou publicat el 1986 i que es pot considerar un autèntic homenatge al cos de l'home negre.

Així mateix, Mapplethorpe paral·lelament als nus realitzà tota una sèrie de natures mortes que prenen les flors com a motiu, un tema aparentment innocent i banal que alberga una sensualitat i voluptuositat profundament continguda.

Ana Laura Aláez
Bilbao, 1964

Ana Laura Aláez al llarg de la seva trajectòria ha abordat temes com la moda, la cultura de clubs, l'arquitectura, el sexe i l'erotisme, gairebé sempre reivindicant el sentit lúdic de la vida. Tant en les seves fotografies i vídeos com en els espais i les architectures efímeres que concep, la seva presència és un factor important a l'hora de donar-los-hi contingut i significat. Lluny d'adoptar la postura passiva del *voyeur*, Ana Laura Aláez propugna una actitud activa, que li permet d'una manera directa –sense abandonar certs nivells de ficció, metàfora i mascarada– qüestionar tota una sèrie de conductes vitals tradicionalment establertes. Així mateix, aquesta vocació per l'autoretrat és producte, segons ella mateixa, de la necessitat de “recrear la projecció de tot allò que viu”. D'alguna manera es tracta d'anar construint un àlbum de fotos particular en el qual Aláez se situa com a protagonista d'altres vides, que en cap cas ens deixen indiferents.

Roger Bernat
Barcelona, 1968

Fou el fundador de la companyia General Elèctrica (1997-2001), que des dels seus inicis es va proposar treballar en nous llenguatges teatrals que permetessin fer d'aquesta disciplina una eina per analitzar la cultura i la quotidianitat contemporània abandonant tota classe de prejudicis i limitacions, establint d'aquesta manera, un contacte directe, i inclús visceral, amb l'espectador. En aquesta instal·lació, concebuda especialment per a La Panera, Bernat presenta fragmentàriament la *Trilogia 70*, tres projectes (*Joventut europea*, *Flors* i *Que algú em tapi la boca*) que es proposen explicar com la generació dels 70 ha viscut experiències com la violència, el sexe i el consum de psicotròpics.

Hannah Collins
Londres, 1956

En diferents ocasions Hannah Collins ha realitzat natures mortes on aliments –cargols, sal,..- o restes de menjar –closques d'ous- són presentats d'una manera aïllada, i de vegades descontextualitzada, amb la qual cosa aquests productes són deslliurats de la seva significació denotativa per suggerir altres significacions que dependran, en última instància, de l'estat d'ànim, experiència vital i capacitat associativa de l'espectador. En aquest cas l'artista ha deturat el seu objectiu en unes ostres, un aliment que en el context de la present exposició està prenyat de metàfores que el vinculen tant al terreny oníric com eròtic.

Marcel Pey
Cardona, Bages 1948

L'obra de Marcel Pey transita per diferents disciplines com ara la poesia, el cinema i la fotografia. La seva obra fotogràfica s'inicia a la dècada dels 80, i s'ha caracteritzat per la manipulació, el retall i la fragmentació d'imatges pròpies i trobades, a fi i efecte de generar nous entorns visuals, on les múltiples imatges ens assetgen d'una manera impactant i directa. D'entrada són imatges marcades per l'agressivitat i la violència, en les quals, tanmateix, s'adverteix un erotisme subjacent que desprèn cert grau de perversitat, un cop més ens trobem davant un exemple de la suggerent combinatòria entre el bell i el sinistre.